

sikrer at skade den. Der henvises til konventionens artikel 18. Endvidere kan der henvises til Rådets retsakt af 3. november 1998 om fastsættelse af regler for Europolis eksterne forbindelse med tredjelande og organisationer, der ikke er tilknyttet Den Europæiske Union.

Konventionen indeholder endvidere regler om registreredes egenaces (registerindsigt) hos Europol. Retten til egenaces afgøres som udgangspunkt i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, hvor vedkommende gør den gældende. Europol kan dog afslå udlevering af registeroplysninger, hvis det er nødvendigt, for at Europol kan udføre sine opgaver behørigt, for at beskytte medlemsstaternes sikkerhed, den offentlige orden eller for at bekæmpe strafbare handlinger, eller for at beskytte tredjemands rettigheder og friheder. Der henvises til konventionens artikel 19.

Endvidere indeholder konventionen regler om erstatning for skader, der påføres en person på grund af retligt eller faktisk ukorrekte oplysninger, som er lagret i eller behandlet af Europol, jf. konventionens artikel 38.

2.2.4. Euopols organisation

Europol, der har status som en juridisk person, har hjemsted i Haag. Europol ledes af en direktør, der udnævnes af Rådet, jf. konventionens artikel 29. Endvidere er der oprettet som øverste myndighed et såkaldt Styrelsesråd. Styrelsesrådet, som består af en repræsentant fra hver medlemsstat, medvirker ved udformningen af de nødvendige gennemførelsesbestemmelser til konventionen og træffer en række overordnede beslutninger vedrørende Euopols løbende organisation. Der henvises til konventionens artikel 28.

Endelig har Europol-konventionen en uafhængig fælles kontrolinstans (Den Fælles Kontrolinstans), som overvåger Euopols virksomhed for at sikre, at registrerede personers rettigheder ikke krænkes ved lagring, behandling og anvendelse af oplysninger, som Europol er i besiddelse af. Enhver kan anmode Den Fælles Kontrolinstans om at undersøge, om de oplysninger om vedkommende, som Europol er i besiddelse af, er lagret og indsamlet samt behandles og anvendes på lovlig vis. Den Fælles Kontrolinstans består af højst to medlemmer fra hver medlemsstat, jf. konventionens artikel 24. Disse medlemmer udpeges af den nationale kontrolenhed, jf. konventionens artikel 23, som har til opgave uafhængigt og i overensstemmelse med national ret at overvåge lovligheden af den pågældende medlemsstats indlæsning, søgning samt videregivelse af personoplysninger til Europol,

samt at sikre at den registreredes rettigheder ikke krænkes herved. Som det fremgår af Europol-lovens § 3, er Registertilsynet (nu Datatilsynet) den danske nationale kontrolenhed.

2.2.5. Danske politimyndigheders kontakt med Europol

Efter konventionen skal forbindelsen mellem dansk politi og Europol ske gennem en såkaldt national enhed, jf. konventionens artikel 4.

Den nationale enhed skal navnlig videregive oplysninger til Europol med henblik på lagring i Euopols registre og meddele Europol de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af Euopols opgaver. Endvidere skal den nationale enhed udnytte og videregive oplysninger fra Europol til brug for de nationale politimyndigheder. Endelig kan den nationale enhed anmode Europol om rådgivning, oplysninger og analyser.

Hver national enhed skal udstationere mindst en forbindelsesofficer ved Europol, jf. konventionens artikel 5. Forbindelsesofficererne bidrager til udveksling af oplysninger mellem de nationale enheder ved at videregive oplysninger fra deres respektive nationale enheder til Europol og fra Europol til deres nationale enheder. De samarbejder med Euopols personale, ligesom de har adgang til at søge oplysninger i Euopols edb-baserede datasamlinger i overensstemmelse med konventionens bestemmelser. Forbindelsesofficerernes forhold reguleres – medmindre andet er fastsat i konventionen – af reglerne i det medlemsland, hvorfra de er udsendt.

I forbindelse med gennemførelsen af Europol-konventionen i dansk ret er det fastsat, at Rigspolitichefen udpeges som dansk national enhed efter konventionens artikel 4, jf. Europol-lovens § 2, stk. 1.

3. Indholdet af tillægsprotokollerne til Europol-konventionen

Der er mellem medlemsstaterne opnået enighed om tre protokoller (af henholdsvis 30. november 2000, 28. november 2002 og 27. november 2003) om ændring af Europol-konventionen.

Tillægsprotokollerne er undertegnet af medlemsstaterne, men er endnu ikke trådt i kraft, idet ikke alle medlemsstater på nuværende tidspunkt har tiltrådt (ratificeret) protokollerne.

Tillægsprotokollerne indebærer en række ændringer i Europol-konventionen. Disse ændringer beskrives i det følgende under pkt. 3.1.-3.3., idet vægten i den forbindelse er lagt på at redegøre for de materielle ændringer af de nuværende regler for Euopols virk-